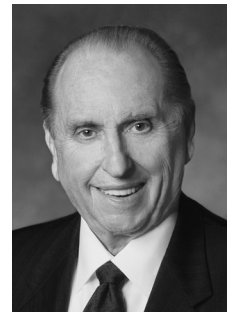

Președintele
Thomas S. Monson

„Precum v-am iubit”

Cu mulți ani în urmă, un prieten, pe nume Louis, mi-a povestit un lucru emoționant despre mama lui blândă și cu un glas plăcut. Când a decedat, nu le-a lăsat fiilor și fiicelor ei o sumă mare de bani, ci, mai degrabă, o moștenire de bogăție în exemplu, în sacrificiu și în supunere.

După ce au fost rostite elogiile la funeralii și după parcurgerea drumului cel trist către cimitir, copiii ei adulți au sortat puținele lucruri lăsate de mamă. Printre ele, Louis a descoperit un bilețel și o cheie. Pe bilețel, scria: „În dormitorul din colț, în sertarul de jos al dulapului meu, este o cutiuță. Aceasta conține comoara inimii mele. Această cheie va descuia cutiuța”.

Toți s-au întrebat ce putea să aibă mama lor de o asemenea valoare încât să fie ținut sub cheie.

Cutia a fost scoasă de la locul ei și deschisă, cu grijă, folosindu-se cheia. Când Louis și ceilalți au examinat conținutul cutiei, ei au găsit câte o fotografie cu fiecare copil în parte, cu numele copilului și data de naștere a acestuia. Apoi, Louis a scos o felicitare de ziua îndrăgostiților făcută acasă. Scrisă într-o caligrafie de copil, pe care a recunoscut-o ca fiind a sa, el a citit cuvintele pe care le scrisese în urmă cu 60 de ani: „Dragă mamă, te iubesc”.

Inimile au fost înduioșate, glasurile au devenit șoptite și ochii s-au umezit. Comoara mamei era familia ei eternă. Tăria acesteia consta în temelia fermă reprezentată de expresia: „Te iubesc”.

În lumea de astăzi, nicăieri nu este mai mare nevoie de acea temelie fermă decât cum este acasă. Și lumea nu ar trebui să găsească nicăieri un exemplu mai bun al acelei temelii decât în căminele sfinților din zilele din urmă care au făcut ca dragostea să fie esența vieții familiei lor.

Acelora dintre noi care afirmăm că suntem ucenici ai Salvatorului Isus Hristos, El ne-a oferit această îndrumare cuprinzătoare:

„Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.

Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”¹.

Dacă dorim să ținem porunca de a ne iubi unul pe altul, atunci trebuie să ne tratăm unul pe altul dând dovadă de compasiune și respect, arătându-ne dragostea în interacțiunile de zi cu zi. Dragostea este arătată printr-un cuvânt bun, printr-un răspuns oferit cu răbdare, printr-o faptă altruistă, printr-o ureche înțelegătoare, printr-o inimă care iartă. În toate interacțiunile noastre, aceste fapte și altele asemănătoare lor ajută la demonstrarea dragostei noastre.

Președintele Gordon B. Hinckley (1910-2008) a spus: „Dragostea... este pocalul cu aur de la capătul curcubeului. Și totuși, reprezintă mult mai mult decât capătul curcubeului. Dragostea este și la început și din ea izvorăște frumusețea care se arcuiește deasupra cerului într-o zi ploioasă. Dragostea este siguranța pentru care copiii plâng, dorința arzătoare a tinerilor, adezivul care unește căsătoriile

și lubrifiantul care împiedică fricțiunea devastatoare din cămin; este pacea vârstei înaintate, raza speranței strălucind prin moarte. Cât de bogăți sunt cei care se bucură de ea în interacțiunile lor cu familia, prietenii, Biserica și vecinii!”².

Dragostea este însăși esența Evangheliei, cel mai nobil atribut al sufletului omenesc. Dragostea este remediul familiilor suferinde, comunităților bolnave și națiunilor nesănătoase. Dragostea poate fi exprimată printr-un zâmbet, printr-un salut cu mâna, printr-un comentariu amabil, printr-un compliment. Dragostea înseamnă sacrificiu, slujire și altruism.

Soți, iubiți-vă soțiile! Tratați-le cu demnitate și apreciere. Surori, iubiți-vă soții! Onorați-i și încurajați-i!

Părinți, iubiți-vă copiii! Rugați-vă pentru ei, învățați-i și depuneți-le mărturie. Copii, iubiți-vă părinții! Arătați-le respect, recunoștință și supunere.

Fără dragostea pură a lui Hristos, Mormon ne spune că „[suntem] de nimic”³. Mă rog ca noi să urmăm sfatul lui Mormon de „[a ne ruga] la Tatăl cu toată puterea inimii, pentru ca [noi să fim] plini de dragostea Lui pe care El a dăruit-o tuturor acelor care Îl urmează cu adevărat pe Fiul Său, Isus Hristos; pentru ca [noi să devenim] fiii lui Dumnezeu; pentru ca atunci când El va veni, noi să fim la fel ca El”⁴.

NOTE

1. Ioan 13:34-35.
2. Gordon B. Hinckley, „And the Greatest of These Is Love”, *Ensign*, mart. 1984, p. 3.
3. Moroni 7:46; vezi, de asemenea, versetul 44.
4. Moroni 7:48.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Președintele Monson ne învață despre importanța faptului de a da dovadă de dragoste adevărată, asemănătoare celei a lui Hristos, mai ales în cadrul căminului. Puteți să rugați pe cei pe care îi vizitați să se adune ca familie și să discute moduri prin care să arate mai multă dragoste unul față de altul. Îi puteți încuraja să aleagă una dintre acele idei și să facă planuri, ca familie, pentru a o îndeplini. De exemplu, membrii familiei pot încerca să ofere un act de slujire, în secret, unui alt membru al familiei în fiecare săptămână. Îi puteți ruga să cugete după aceea la modul în care dragostea în cămin a crescut ca urmare a străduinței lor de a-și îndeplini obiectivul.

TINERI

Rugându-mă pentru pace

Sarah T.

Părinții mei participau adesea la adunări după Biserică și eu aveam grijă de cei trei frați mai tineri și le pregăteam prânzul – deși erau adesea irascibili și înfometaji. De obicei, dacă începeau să se bată, puteam rezolva repede mica problemă. Dar, uneori, era greu să îi împac după ce începeau să se bată, pentru că deveneam agitată.

Într-o după-amiază, frații mei nu se puteau înțelege în niciun chip. Mi-am dat seama că eforturile mele de a-i împăca înrăutățiseră lucrurile, pentru că eram supărată. Așadar, am pregătit prânzul doar pentru mine și am încetat să vorbesc. În cele din urmă, am spus: „Mă voi ruga. Putem, vă rog, să stăm în liniște un minut?”. Imediat ce s-au liniștit, am binecuvântat mâncarea. Înainte de a încheia rugăciunea, am adăugat: „Și Te rugăm să ne ajuți să fim împăciuitori”.

La început, s-a părut că nu au auzit și au început să se bată din nou. Eram supărată, dar știam că trebuia să fiu cât puteam de iubitoare și de calmă pentru că tocmai mă rugasem pentru pace. După un minut, m-am simțit foarte calmă. Am mâncat fără să spun ceva și, în cele din urmă, băieții au încetat să se mai bată. Mi-am dat seama că pacea pe care o simțeam era răspunsul la o rugăciune simplă. M-am rugat să fiu împăciuitoare, iar Tatăl Ceresc m-a ajutat să rămân calmă când era atât de tentant să urlu. Știu că El chiar ne poate oferi pace.

Autoarea locuiește în Arizona, SUA.

COPII

Comoară adevărată

Președintele Monson spune o poveste despre o mamă care avea o cutie specială de bijuterii. Când copiii ei au deschis cutia, au găsit fotografii cu ei înșiși. Comoara mamei era familia ei!

Comoara adevărată nu constă din aur sau bijuterii – ci din oamenii pe care îi iubești. Pe cine iubești? Desenează o cutiuță de bijuterii care conține o fotografie cu ei sau numele lor în interiorul cutiei.

Credință,
familie, alinare

Ispășirea lui Hristos este dovada dragostei lui Dumnezeu

Studiați, rugându-vă, acest material și căutați inspirație ca să știți ce să împărtășiți.

Înțelegerea faptului că Tatăl Ceresc L-a dat pe Singurul Său Fiu Născut pentru ca noi să putem avea parte de nemurire și de posibilitatea vieții eterne ne ajută să simțim dragostea infinită și incomprehensibilă a lui Dumnezeu față de noi. Salvatorul nostru, de asemenea, ne iubește.

„Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? ...

Căci sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,

nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.” (Romani 8:35, 38-39)

Despre ispășirea lui Isus Hristos, vârstnicul D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus: „Suferințele

Salvatorului în Ghetsimani și agonia Sa pe cruce ne răscumpără păcatele împlinind cerințele dreptății. El arată milă și îi iartă pe cei care se pocăiesc. Ispășirea împlinește, de asemenea, ceea ce dreptatea ne datorează, vindecând și compensând orice suferință am îndurat fără să avem vreo vină. «Căci iată, El suferă durerile tuturor oamenilor, da, durerile fiecărei făpturi vii, atât bărbați, cât și femei și copii, care fac parte din familia lui Adam» (2 Nefi 9:21; vezi, de asemenea, Alma 7:11-12)¹.

Hristos „[ne-a] săpat pe mâinile [Sale]” (Isaia 49:16). Linda K. Burton, președinta generală a Societății de Alinare, a spus: „Acel act suprem de dragoste a făcut ca noi, toți, să îngenunchem în rugăciune umilă să-I mulțumim Tatălui nostru Ceresc că ne iubește îndeajuns, încât a trimis pe Singurul Său Fiu Născut și perfect să sufere pentru păcatele

noastre, necazurile noastre și pentru tot ce pare nedrept în viețile noastre personale”².

Scripturi și informații suplimentare

Ioan 3:16; 2 Nefi 2:6-7, 9;
reliefsociety.lds.org

NOTE

1. D. Todd Christofferson, „Răscumpărarea”, Ensign sau *Liahona*, mai 2013, p. 110.
2. Linda K. Burton, „Este scrisă în inimile noastre credința în ispășirea lui Isus Hristos?”, *Liahona*, nov. 2012, p. 114.

Aveți în vedere următoarea întrebare:

Cum ne putem exprima recunoștința și dragostea față de Dumnezeu și Isus Hristos pentru darul reprezentat de ispășirea Salvatorului nostru?